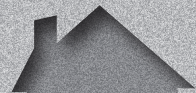

5 ΣΠΟΝΔΙΑ
ΑΞΙΟ-ΠΟΙΗΣΗΣ...

Κατάληψη Αντιβίωση : Αυτοπαρουσίαση με απλά λόγια...

★ Ένα πρωινό του Οκτώβρη πριν από μερικά χρόνια...

Η ιστορία της ύπαρξής μας ξεκινάει στις αρχές του Οκτώβρη του 2008, όταν αποφασίσαμε να στεγάσουμε τις ανάγκες και τις δραστηριότητές μας σε ένα από τα εγκαταλελειμμένα κτίρια του παλιού Χατζηκώστα, γωνία Παπανδρέου 2 και Μπελογιάννη. Κάναμε **Κατάληψη** δηλαδή, σε ένα κτίριο το οποίο παρέμενε επί περίπου 15 χρόνια κλειστό και σε αχρηστία και τώρα είναι χρήσιμο και ανοιχτό. Δεν περιμέναμε από κανένα κράτος, φορέα, εκκλησία, ΜΚΟ, πολιτικό κόμμα να μας φτιάξει κοινωνικούς χώρους για να στεγάσουμε τις ανάγκες μας. Επιλέξαμε, πρώτον να ικανοποιήσουμε την στεγαστική μας

ανάγκη δημιουργώντας κατάληψη στέγης και δεύτερον να φτιάξουμε μόνοι μας έναν κοινωνικό χώρο στον οποίο θα λαμβάνουν χώρα οι πολιτικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και ψυχαγωγικές μας δραστηριότητες. Χωρίς να εξαρτόμαστε από «ειδικούς», καλοθελητές, προύχοντες ή την εξουσία, και διαμορφώνοντας αυτόν τον χώρο όπως μας αρέσει και μας ταιριάζει. **Αυτοοργανωθήκαμε** λοιπόν, για την ικανοποίηση των αναγκών μας.

Ο δρόμος δύσβατος μα η θέλησή μας μεγάλη. Μπήκαμε σε ένα κτίριο το οποίο βρίσκονταν υπό κατάρρευση, με πάρα πολλά προβλήματα τεχνικής φύσεως, σαπισμένους τοίχους και πατώματα, μπάζα και βρωμιά.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ

Στις 4 Οκτώβρη 2008 καταλήξαμε ένα από τα κτίρια του παλιού νοσοκομείου Χατζηκώστα, πάνω από 10 χρόνια παρατημένο, που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Παπανδρέου και Μπελογιάννη.

Βλέποντας αυτή μας την κίνηση ως ακόμα ένα βήμα για την επανοικισποίηση του κλειμένου χρόνου και κλάου μας.

Νιώθοντας αρακτικά υπό τις προαγωγές του ιδιοκτησιακού δόγματος, το οποίο απαιτεί την προσαρμογή μας σε ένα (επιβλημένο) μοντέλο ζωής, που βασίζεται στη μισθιακή εργασία και ορίζει κάθε ανάγκη και δραστηριότητα ως τμήμα του μισθού.

Νιώθοντας τουλάχιστον αποστροφή για τις υποκριτικές «δικαιολογήσεις» και «ετακρίες», που σπείρατα «προσφύσαν» οι τράπεζες υπό τη μορφή στοιγικών δανείων (και όχι μόνο).

Νιώθοντας την ύπαρξη μας να εγκλωβίζεται σε κανονικοποιημένα διαμερίσματα-κλουβιά, που μετατρέπουν την συνύπαρξη σε καταναγκασμό.

Κινηθήκαμε ανταγωνιστικά

Με την πεποίθηση πως όλα ανήκουν σε όλους.

Με την ανάγκη να δημιουργήσουμε χώρους που η ύπαρξη τους δε θα διαμελοποιείται από το χρήμα.

Με την επιθυμία να αντεδώσουμε στον καπιταλιστικό στομαχισμό την αντιπροσωπική, αυλογική και κοινοβιακή καθημερινότητα.

Δε βλέπουμε την αλλαγή των κοινωνικών σχέσεων σε ένα μακρινό μέλλον!

Την πραγματοποιούμε εμείς, εδώ, τώρα...

παλιό νοσοκομείο χατζηκώστα
παπανδρέου 2 & μπελογιάννη
antiviosi.squat@gmail.com

ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΑ ΑΔΕΙΑ ΣΠΙΤΙΑ!

Με υπομονή, επιμονή και πάρα πολλές ώρες δουλειάς κατορθώσαμε να αναδιαμορφώσουμε και να καταστήσουμε το κτίριο ικανό προς χρήση. Ταυτόχρονα, προσπαθήσαμε να κοινωνικοποιήσουμε το γεγονός με δημόσια τοποθέτηση και ενημέρωση έτσι ώστε να μας γνωρίσει ο κόσμος από την πρώτη μέρα ύπαρξής μας. Κάναμε γνωστή την παρουσία μας με κείμενα και αφίσα.

★ Γιατί κατάληψη;

Η επιλογή της **Κατάληψης** είναι μία συνειδητή πολιτική πράξη ενάντια στους εκβιασμούς του ενοικίου και της πληρωμής των κοινωνικών αγαθών (όπως το νερό ή το ηλεκτρικό ρεύμα). Δεν πληρώνουμε όχι απλώς γιατί ούτως ή άλλως δεν έχουμε να πληρώσουμε αλλά πρωταρχικά γιατί **δε θέλουμε** να πληρώσουμε, γιατί εναντιωνόμαστε στο εμπόριο των αναγκών μας και θεωρούμε ότι κανένας άνθρωπος δεν θα πρέπει να πληρώνει για να ζει ή για να ικανοποιεί τις ανάγκες του.

Κάθε κατάληψη έχει τους δικούς της όρους λειτουργίας και τα δικά της χαρακτηριστικά. Δεν είναι όλες οι καταλήψεις ίδιες και τα χαρακτηριστικά τους τα βάζουν οι καταληψίες. Προφανώς άνθρωποι με διαφορετικές ιδεολογικές-πολιτικές ταυτότητες θέτουν διαφορετικά χαρακτηριστικά. Εμείς σε αυτό το κείμενο, αναφερόμαστε στις καταλήψεις που **υ π ά ρ χ ο υ ν** αυτή τη

στιγμή στον **Ε λ λ α δ ι κ ό** χώρο και είναι **δ η μ ι ο υ ρ γ ή μ α τ α** του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού χώρου. Μία τέτοια κατάληψη είναι και η Αντιβίωση.

★ Πώς λειτουργούν οι καταλήψεις και ποια είναι τα χαρακτηριστικά τους;

Οι χώροι των καταλήψεων διαχειρίζονται από το σύνολο των ανθρώπων που τους χρησιμοποιούν. Από αυτούς τους ανθρώπους καθαρίζονται, βάζονται, επιπλώνονται και ανοίγουν τις πόρτες τους προς χρήση από οποιονδήποτε ενδιαφέρεται και σέβεται τους όρους με τους οποίους λειτουργούν αυτοί οι χώροι. Οι καταλήψεις δηλαδή, **αυτοδιαχειρίζονται** από όλους εμάς που έχουμε επιλέξει να στεγάσουμε τα εγχειρήματά μας ή τις πολιτικές μας ομάδες στους χώρους αυτών χωρίς όμως να θεωρούμε ότι αποτελούν ιδιοκτησία μας. Δεν υπάρχει διοικητικό συμβούλιο διαχείρισης της κατάληψης, ούτε κεντρική επιτροπή, ούτε υπεύθυνος, ούτε executive manager. Όλοι μας συμμετέχουμε ισότιμα στη λήψη και στην εφαρμογή όλων των αποφάσεων που αφορούν την κατάληψη ή τις πολιτικές μας δραστηριότητες, χωρίς ιεραρχίες, χωρίς διαχωρισμούς με βάση φυλετικές, πολιτισμικές διαφορές και σεξουαλικές προτιμήσεις. Λειτουργούμε δηλαδή **αντιιεραρχικά** χωρίς αρχηγούς ή ποιμενάρχες και **αδιαμεσολάβητα**.

Τασσόμαστε ενάντια σε κάθε

μορφή εξουσίας για αυτό και εξουσιαστικές συμπεριφορές, σχέσεις εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, ρατσιστικές, σεξιστικές και φασιστικές συμπεριφορές και αντιλήψεις δεν γίνονται ανεκτές. Κατά συνέπεια φασίστες, ρατσιστές, αφεντικά, μπάτσοι και θεσμικά πολιτικά πρόσωπα δεν χωράνε στις δομές μας. Όπως δε χωράνε και πολιτικοί φορείς-κόμματα, ΜΚΟ, θρησκευτικές οργανώσεις.

Άτομα τα οποία δεν ανήκουν στο χώρο της αντιεξουσίας δε σημαίνει ότι δεν μπορούν να πλαισιώσουν τις ομάδες της εκάστοτε κατάληψης. Φυσικά, βασική προϋπόθεση είναι να σέβονται τα χαρακτηριστικά της κατάληψης.

Η οργάνωση, οι θεσμοί και οι δομές της κοινωνίας όπως είναι διαμορφωμένες δε μας αρέσουν, δε μας εκφράζουν. Διαιωνίζουν και αναπαράγουν τις σχέσεις εξουσίας, εκμετάλλευσης, ανισότητας και αποχαύνωσης. Για αυτό και προσπαθούμε να χτίσουμε εναλλακτικές δομές μέσα στους χώρους των καταλήψεων, μέσα από τις οποίες εκφραζόμαστε και δραστηριοποιούμαστε πολιτικά, συζητάμε, ψυχαγωγούμαστε, αυτομορφωνόμαστε, μαθαίνουμε νέες δεξιότητες και αναπτύσσουμε σχέσεις μεταξύ μας ενάντια στην αποξένωση του ατόμου.

★ Αντι-δομές, εγχειρήματα και ομάδες των καταλήψεων

Η μέχρι τώρα πολύχρονη παρουσία των καταλήψεων έχει να επιδείξει ποικιλόμορφα εγχειρήματα και ομάδες. Πληθώρα πολιτικών ομάδων δραστηριοποιούνται στις καταλήψεις, μέσα από τις οποίες παράγεται λόγος, θέσεις και αποφάσεις για δράσεις σχετικά με την τρέχουσα πολιτική επικαιρότητα, το πολιτικό σύστημα, τη δόμηση της κοινωνίας, τις σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης, τον αντιφασισμό, τον αντισπισισμό, τον αντισεξισμό, τους μετανάστες, το περιβάλλον, την υγεία, τις απεργίες και τα εργασιακά ζητήματα, κτλ. Κάποιες από τις υποδομές που στεγάζονται σε καταλήψεις περιλαμβάνουν παιδότοπους, αίθουσες χορού, γυμναστήρια, βιβλιοθήκες, θεατρικές δομές, τυπογραφείο.

Πιο συγκεκριμένα, στην κατάληψη Αντιβίωση οι δραστηριότητες που έχουν λάβει χώρα περιλαμβάνουν πολιτικές εκδηλώσεις (με διάφορες θεματικές), συναυλίες, θεατρικά δρώμενα, συλλογικές κουζίνες (δηλαδή φαγοπότια στα οποία ο καθένας φέρνει ότι έχει μαγειρέψει και τρώμε όλοι μαζί), προβολές ταινιών και θερινό κινηματογράφο. Οι εκδηλώσεις και τα δρώμενα της κατάληψης, όπως και η συμμετοχή στις ομάδες της είναι ελεύθερη και συνήθως κοινοποιούνται με αφίσες σε όλη την πόλη. Να διευκρινίσουμε ότι οι δραστηριότητές μας δεν λειτουργούν με τους νόμους της αγοράς, δεν αποδίδουν κάποιο χρηματικό όφελος το οποίο πάει στις τσέπες μας. Για

παράδειγμα οι θεατρικές παραστάσεις και οι συναυλίες που διοργανώνουμε δεν έχουν εισιτήριο, οι ηθοποιοί και οι μουσικοί δεν πληρώνονται και παίζουν για την ευχαρίστηση τη δική τους αλλά και όλων εμάς.

★ Οι καταλήψεις ως εστίες αντίστασης και ελευθερίας

Δεν είμαστε τέρατα, δεν έχουμε 4 χέρια, 10 πόδια και αμέτρητα μάτια. Είμαστε και εμείς άνεργοι, φοιτητές ή εργαζόμενοι και η αλήθεια είναι πως δεν τρώμε με χρυσά πιρούνια. Δε ζούμε αποκομμένοι στο δικό μας κόσμο αλλά τουναντίον: προσπαθούμε μέσα από τους κοινωνικούς αγώνες στους οποίους συμμετέχουμε να αλλάξουμε αυτόν τον σάπιο κόσμο. Προσπαθούμε να αναπτύξουμε δυνατούς δεσμούς αλληλεγγύης μεταξύ μας και ατομικιστικές λογικές

(του τύπου κοιτάζω τον κώλο μου ή αφού υποφέρω εγώ θέλω να υποφέρει και ο γείτονας μου) τις εχθρευόμαστε.

Οι άνθρωποι που αγωνίζονται για μια διαφορετική κοινωνία η οποία δε θα βασίζεται στην εκμετάλλευση, την καταπίεση και τους διαχωρισμούς δεν αποτελούν αντικοινωνικά στοιχεία. Αντικοινωνικά στοιχεία είναι αυτοί που δημιουργούν την ανεργία και τη φτώχεια (το κράτος), αυτοί που φροντίζουν να κάνουν την προπαγάνδα υπέρ των αποφάσεων του κράτους (ΜΜΕ), αυτοί που χτυπούν, βασανίζουν και δολοφονούν τους ανθρώπους που αντιδρούν στην εξαθλίωση (μπάτσοι). Αντικοινωνικά στοιχεία είναι οι κάθε λογής καταπιεστές και εκμεταλλευτές οι οποίοι είτε από θέση πολιτικής ισχύος, είτε από θέση οικονομική προσπαθούν με νόμους να ορίσουν τις ζωές μας. Αντικοινωνικό στοιχείο είναι το κάθε λογής αφεντικό που εκμεταλλεύεται την εκβιαστική συνθήκη στην οποία ζούμε (ότι δηλαδή για να επιβιώσεις πρέπει να έχεις κάποιου είδους μισθωτή εργασία – ο οποίος εκβιασμός σε συνθήκη τόσο μεγάλης ανεργίας γίνεται ακόμα πιο έντονος) για να μας απομυζά. Αντικοινωνικά στοιχεία είναι και οι νεοναζί της χρυσής αυγής που δολοφονούν κόσμο επειδή έχει άλλο χρώμα δέρματος.

Οι καταλήψεις αποτελούν χώρους έντονης πολιτικής δραστηριοποίησης με τα μέλη τους να συμμετέχουν ενεργά σε απεργίες, σε κοινωνικούς αγώνες,

σε αντιφασιστικές διαδηλώσεις και δράσεις. Παράλληλα στους χώρους αυτούς λειτουργούν εναλλακτικές δομές και εγχειρήματα, κοινωνικών, πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και αθλητικών δραστηριοτήτων. Σε μία περίοδο όπου το κοινωνικό κράτος καταρρέει, η ανεργία αυξάνεται και το βαλάντιο λιγοστεύει πολύς κόσμος στρέφεται σε αυτές τις διαφορετικές δομές, γνωρίζοντας έναν διαφορετικό τρόπο λειτουργίας. Το κράτος όμως δεν το εξυπηρετεί να στραφεί ο κόσμος σε δομές συλλογικές, αντιεραρχικές και οι οποίες βρίσκονται έξω από τον έλεγχό του. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που το κράτος, ειδικά σε αυτή τη χρονική συγκυρία όπου σχεδόν κάθε μήνα είτε με νομοθετικές πράξεις, είτε με διαδικασίες κατεπείγοντος είτε με επικαιροποιημένα μνημόνια, περνάει μέτρα τα οποία μας εξαθλιώνουν ακόμα περισσότερο, επιλέγει να χτυπήσει τους συγκεκριμένους χώρους (πχ κατάληψη Δέλτα, Villa Amalias, κατάληψη Πατησίων 61 & Σκαραμαγκά, Λέλας Καραγιάννη 37, στέκι ΑΣΟΕΕ, 98fm).

Οι καταλήψεις δεν αποτελούν έναν περιορισμένο μικρόκοσμο στα πλαίσια ενός κτιρίου, αλλά ζωντανά κύτταρα κοινωνικής και πολιτικής παρέμβασης, με προσανατολισμό την απελευθέρωση της κοινωνίας από τα δεσμά της εξουσίας, από την κυριαρχία του κράτους και του κεφαλαίου. Διεκδικούν έτσι την θέση τους στους κοινωνικούς αγώνες, λειτουργώντας ενίοτε σαν πόλοι

συσπείρωσης για τα πιο ριζοσπαστικά κοινωνικά κομμάτια¹.

★ Ομάδες της κατάληψης Αντιβίωσης

Στην κατάληψη Αντιβίωση λειτουργούν η κατάληψη στέγης και ο κοινωνικός χώρος. Οι πολιτικές ομάδες που στεγάζονται στον κοινωνικό χώρο της Αντιβίωσης είναι οι εξής: η διαχειριστική συνέλευση της Αντιβίωσης, η πολιτική συλλογικότητα Ταπί και Ψύχραιμοι, η αντιφασιστική συνέλευση No Pasaran, η ομάδα Ενάντια στη Λήθη, οι ολικοί αρνητές στράτευσης Ξυπόλυτο Τάγμα. Τα εγχειρήματα που λειτουργούν στο χώρο είναι τα εξής: ομάδα Studio, ομάδας απόσταξης «Αλκοόλες», ομάδα κουκλοθεάτρου, ομάδα αρχείου, ομάδα σχολείου η οποία κάνει μαθήματα ελληνικών σε μετανάστες. Επιπλέον πολλές από τις εκδηλώσεις, τις προβολές και τις συναυλίες άλλων πολιτικών ομάδων που δραστηριοποιούνται στα Γιάννενα έχουν φιλοξενηθεί στην κατάληψη Αντιβίωση.

★ Τελειώνοντας...

Το παλιό παρατημένο κτίριο της οδού Παπανδρέου 2 και Μπελογιάννη γωνία, μετά από πολλά χρόνια εγκατάλειψης απέκτησε ζωή και άνοιξε τις πόρτες του για μία επί του πρακτέου δημόσια χρήση του. Η κατάληψη Αντιβίωση δεν είναι τα ντουβάρια, είμαστε όλες και όλοι εμείς που μέσα από αντι-δομές αυτοοργάνωσης έχουμε

1) Απόσπασμα από «Από τον κοινωνικό χειμώνα της εξουσίας, στην άνοιξη των καταλήψεων», κείμενο της Κατάληψης Αντιβίωσης με αφορμή τις διώξεις Σανιδά, Μάης 2009

επιλέξει να συλλογικοποιούμε τους αγώνες και την ικανοποίηση των αναγκών μας μέσα από αντιεραρχικές, αντιεξουσιαστικές, αντιεμπορευματικές διαδικασίες. Όποιος θέλει να μας γνωρίσει και να πλαισιώσει τις δραστηριότητές μας είμαστε εδώ και σκοπεύουμε να παραμείνουμε εδώ για πολλά πολλά χρόνια. Ενάντια σε ότι μας καταπιέζει για μια ζωή με αξιοπρέπεια...

10...

100...

10000άδες καταλήψεις,

οργανωμένης:

ενάντια σ'έναν κόσμο

α) θλίψης

β) σήψης

γ) πλήξης

δ) όλα τα παραπάνω

Στεγαστική συνέλευση της κατάληψης Αντιβίωση

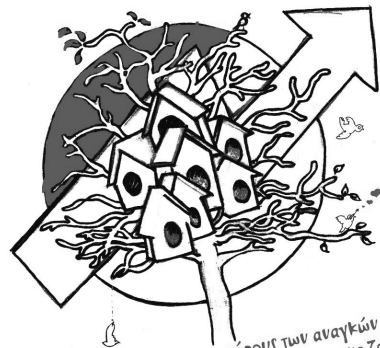
Τον Οκτώβρη του 2008 κατελήφθη απο ένα κομμάτι του ευρύτερου αντιεξουσιαστικού χώρου των Ιωαννίνων, ένα κτίριο του παλιού νοσοκομείου Χατζηκώστα. Αναξιοποίητο και εγκαταλελειμμένο για πάνω από 12 χρόνια η χρησιμότητα του κτιρίου περιοριζόταν στο να μας υπενθυμίζει την εικόνα παρακμής της άδειας «δημόσιας ιδιοκτησίας» (σαπίλα και λιμνάζοντα νερά εντός του κτιρίου ήταν ένα μικρό δείγμα). Από τη στιγμή της κατάληψής του αναδομήσαμε τόσο το κτίριο όσο και το χαρακτήρα αυτού. Κάνοντας πράξη το πρόταγμά μας 'δε θα πληρώνουμε για να ζούμε', το μετατρέψαμε τόσο σε σπίτι καλύπτοντας έτσι τη στεγαστική μας ανάγκη όσο και σε χώρο έκφρασης των πολιτικών και πολιτιστικών μας αναγκών.

★ Το σπίτι μας δεν είναι σαν όλα τ'άλλα!

Συνυπάρχουμε και συμβιώνουμε στους ίδιους χώρους, καλύπτουμε τις βασικές μας ανάγκες με κοινό ταμείο, ισοκατανέμουμε τις εργασίες χωρίς να έχουμε γνώμονα το φύλο, τις γνώσεις ή την ειδικευση του καθενός. Όλοι εμείς που είμαστε και η ουσία του κατειλημμένου κτιρίου, άνεργοι, φοιτητές και επισφαλείς εργαζόμενοι δεν «κάνουμε την επανάστασή μας» στα πλαίσια της νιότης μας και όταν ωριμάσουμε θα νομιμοφρονήσουμε, αλλά είμαστε πολιτικά υποκείμενα που οι πράξεις μας αποτελούν συνειδητές

επιλογές. Την πραγματικότητά μας είναι καιρός που τη χτίζουμε, δεν είναι στο μυαλό μας, ούτε περιμένουμε κάποια επιχορήγηση για να συνεχίσουμε και επιλέγουμε να δημιουργούμε σπάζοντας το κατεστημένο του ανταγωνισμού. Δεν ξυπνήσαμε ξαφνικά ιδρωμένοι από το καταναλωτικό όνειρο που έγινε εφιάλτης της οικονομικής κρίσης. Με απλά λόγια, δεν άδειασε η τσέπη μας και πανικόβλητοι ψάχνοντας τρόπους εξοικονόμησης χρημάτων, μπουκάραμε σε ένα άδειο κτίριο. Αμφισβητούμε την ιεραρχικά δομημένη κοινωνία, διαχειριζόμαστε το σπίτι μέσω της αντιιεραρχικής συνέλευσης των ανθρώπων που κατοικούν σε αυτό, όπου συναποφασίζουμε με

“τρίπες έχουν οι αλεπούδες και φωλιές τ'ανεμπούλια
μα τ'ανθρώπου η γενιά στους πέντε δρόμους είναι!”
πρόβλημα με την...

ενάντια στους εμπόρους των αναγκών μας
ενάντια στους ιδιοκτήτες - δε θα πληρώνουμε για να ζούμε

**να γεμίσει ο τόπος
καταλήψεις**

ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ - ANTIVIOSI.SQUAT.GR

γνώμονες τον αλληλοσεβασμό και την ισοτιμία με σκοπό να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες μας **συλλογικά**.

Εντός του καπιταλιστικού μοντέλου παρουσιάζονται ως μοναδικές και εφικτές οι ατομικές λύσεις επιβίωσης. Αυτές οι λύσεις στηρίζονται στην ατομική ιδιοκτησία, στον εκβιασμό του ενοικίου, στο κυνήγι των τραπεζών για αποπληρωμή στεγαστικών δανείων από τη μία και από την άλλη στο πάτημα επί πτωμάτων χάριν της ατομικής ανέλιξης.

Εμείς από τη μεριά μας ονειρευόμαστε έναν κόσμο χωρίς εξουσία και ατομική ιδιοκτησία, και η συμβιωσή μας με τα χαρακτηριστά αυτά που εμείς της έχουμε δώσει κινείται προς αυτή την κατεύθυνση.

Οι μικρές μας ορδές απαιτούν την ουτοπία

Τα άδεια σπίτια μας ανήκουν – τα θέλουμε όλα για όλους

Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή είναι να μπορείς να εκφράσεις τα συναισθήματα που νιώθεις. Χαίρεσαι, λυπάσαι, μισείς, συγχωρείς, απογοητεύεσαι, ελπίζεις, ερωτεύεσαι. Ψάχνεις να βρεις σε όλα αυτά, αλλά και σε άλλα τόσα τους τρόπους που θα σε κάνουν να τα βγάλεις από μέσα σου και θα τα μοιραστείς όχι μόνο με τον εαυτό σου αλλά και με τους γύρω σου. Επιλογές υπάρχουν πολλές και είναι στην διάθεση του καθενός ποια θα διαλέξει. Η μουσική είναι σίγουρα μια διέξοδος.

Αυτός είναι και ένας από τους λόγους που κάποια άτομα μαζευτήκαμε και δημιουργήσαμε την ομάδα στούντιο στην κατάληψη αντιβίωση. Σκοπός μας είναι να φτιάξουμε ένα χώρο που ο καθένας θα μπορεί να τζαμάρει ελεύθερα χωρίς ταρίφες και ιδιοκτήτες να τα κοινομάνε. Να γεμίσει η πόλη

μπάντες που να στήνουν μόνες τους τις φάσεις χωρίς να χρειάζονται να τα σκάνε από εδώ και από εκεί για να μοιραστούν την έκφραση τους με τους υπόλοιπους. Να μην παρακαλάνε το κάθε λογής μαγαζί για ένα live παίζοντας πάνω σε ένα σκηνικό εχθρικό. Να πληρώσεις για να μπεις διασχίζοντας τις συμπληγάδες φτιαγμένες από μπράβους και να χρυσοπληρώσεις για να πεις, ανάμεσα σε εργαζόμενους που τρέχουν να σερβίρουν και να καθαρίσουν αναθεματίζοντας την ώρα και τη στιγμή.

Αξιοποιήσαμε λοιπόν ένα χώρο του κτιρίου και στεγάσαμε τις μουσικές μας επιθυμίες. Το μπάτζετ μας ήταν 1,100 ευρώ από έσοδα ενός πάρτι, του αυτοδιαχειριζόμενου μπαρ που πραγματοποιείται σχεδόν κάθε Πέμπτη και διάφορες συνεισφορές μελών της συνέλευσης. Τέσσερις

μήνες μέχρι να πάρει την τελική του μορφή στο στούντιο ηχούσαν μόνο τα τρυπάνια και τα σφυριά (άντε και μερικές χριστοπαναγίες όταν κάτι μας πήγαινε στραβά). Μετά από αρκετή συλλογική δουλειά και ένα σωρό μετρήματα, σκόνες, απογοητεύσεις, μικροτραυματισμούς, αίσιχτήρια και όχι έτσι αλλά έτσι ή μήπως τελικά έτσι; Τα καταφέραμε! Τα τάπα τούπα δεν βγαίνουν πια από τα σφυριά αλλά από τα τύμπανα και τα αυτιά μας τρυπάνε πλέον από τις κιθάρες και όχι από το δραπανοκατσάβιδο. Η χαρά που πήραμε όταν ολοκληρώσαμε τις εργασίες δεν χωράει να γραφτεί σε κανένα πεντάγραμμο.

Ζούμε στην κοινωνία του γρήγορου και του έτοιμου. Με ένα τηλεφώνημα φαγητό στην πόρτα μας. Κάτι που με τα ίδια χρήματα θα μπορούσαμε να φτιάξουμε σε διπλάσια τουλάχιστον ποσότητα και με πιο φρέσκα υλικά. Λίγο το στομπάρισμα της διαδικασίας του μαγειρέματος, λίγο η πεποίθηση ότι δεν θα τα καταφέρουμε, λίγο η βαρεμάρα, μας βάζει να αναθέτουμε στο fastfoodάδικο την πείνα μας. Η χαρά της δημιουργίας πάει περίπατο μαζί με την όρεξη και τον πειραματισμό. Κάπως έτσι είναι τα πράγματα και στη μουσική σκηνή. Ενώ οι μπάντες θέλουν να παίξουν δεν επιλέγουν να κοπιάσουν παραπάνω αλλά γουστάρουν τις στρωμένες καταστάσεις. Πάμε – παίζουμε – φεύγουμε. Δεν είναι όμως έτσι ρε μεγάλε. Ποιος κολλάει τις αφίσες; Ποιος καθαρίζει; Ποιος κουβαλάει; Ποιος σερβίρει; Ποιος πλένει και ποιος στην τελική τα κονομάει; Ο μαγαζάτορας θα κερδίσει ένα χ ποσό

και η μπάντα μια ψ διασημότητα Αυτοί που δουλεύουν για να είναι το live απολαυστικό θα πάρουν ψίχουλα (και αν τα πάρουν). Κάποιοι λοιπόν τρώνε λούκι για να κάνουν κάποιο άλλο το κομμάτι τους. Στους χώρους διασκέδασης δεν διασκεδάζουν όλοι και καλό θα ήταν να σκεφτόμαστε ως εργαζόμενοι και όχι ως πελάτες που λέει και ένας τοίχος. Ίσως να μην σου είχαν περάσει από το μυαλό όλα αυτά. Εάν τα είχες σκεφτεί όμως και δεν σε προβλημάτισαν ή έχεις μαγαζί ή είσαι και ο πρώτος ροκ σταρχιδιστής.

Για μας το να παίζεις μουσική δεν σε κάνει διαφορετικό από τους γύρω σου. Δεν είμαστε με την τέχνη που τρέφεται με καλλιτέχνες και θεατές και ξερνάει ανισότητα. Είναι ένας τρόπος για να μιλήσεις και να εκφραστείς. Δεν είναι για να πουλήσεις μούρη. Η μουσική πρέπει να ξεφύγει από την λογική του κέρδους και να πλημμυρίσει απελευθερωμένους χώρους, πλατείες και δρόμους. Να γεμίσουν τα ηχεία με κραυγές αμφισβήτησης του «φθηνού» κυρίαρχου. Οι κερδοσκόποι και οι wanna be stars να μην βρίσκουν ενισχυτές των λογικών τους. Όπως και φασιστικές, ρατσιστικές και σεξιστικές συμπεριφορές να μην βρίσκουν πρίζες να τροφοδοτηθούν.

Κανένας δεν θα νοιαστεί για εμάς, για τις ανάγκες μας, για την ψυχαγωγία μας, για την διασκέδαση μας, για την καπούρα μας στο κάτω-κάτω βρε αδερφέ εκτός από εμάς τους ίδιους. Όσο θα αναθέτουμε τα όνειρα μας στους άλλους τόσο αυτά θα αναβάλλονται.

κουκ(ου)λοθέατρο

Η ομάδα κουκ(ου)λοθέατρο, αποφάσισε να γράψει ένα κείμενο για να επικοινωνήσει στον κόσμο, τι προσπαθεί να κάνει αλλά και τους τρόπους που έχει επιλέξει να δρα. Αρχικά, ένα τέτοιο κείμενο μας φάνηκε εύκολη υπόθεση. Το υποτιμήσαμε με αφέλεια, όπως ακριβώς θα έκαναν όλα τα παιδιά. Καθώς, αγαπητοί αναγνώστες, θα πρέπει να έχετε στο νου σας ότι οι άνθρωποι που αποτελούν την ομάδα αυτή έχουν μια ιδιαιτερότητα, αρνούνται να μεγαλώσουν και να ενηλικιωθούν. Έτσι όταν βρισκόμαστε όλες οι κούκλες μαζί ξαναγινόμαστε παιδιά. Γιατί σε αυτά απευθυνόμαστε. Στα παιδιά ηλικίας ενός έως χιλίων ετών. Άλλωστε στο κόσμο της φαντασίας, όπως όλα, και ο χρόνος είναι σχετικός.

Ξεκινήσαμε λοιπόν να λέμε τι θέλουμε να περιέχει αυτό το κείμενο, τι τρόπος γραφής ταιριάζει περισσότερο σε μία τέτοια ομάδα κι άλλα τέτοια μεγαλίστικα... κάναμε και τρεις -τέσσερις προσπάθειες να το γράψουμε όμως χωρίς το αποτέλεσμα να μας ικανοποιεί. Κανονικά θα έπρεπε να το παρατήσουμε αλλά τυχαίνει να είμαστε πεισματάρικα παιδιά. Έτσι το προσπαθήσαμε πάλι και ξαφνικά μας ήρθε ! Τα παιδιά είναι ειλικρινή

και μιλάνε από την καρδιά τους γι' αυτό κι εμείς θα σας μιλήσουμε απλά και παραμυθένια για αυτό που εμείς αγαπήσαμε και αγαπάμε 4 χρόνια τώρα: το κουκλοθέατρο! Ας ξεκινήσει το παραμύθι λοιπόν..

Μια φορά και έναν καιρό, κάποιοι μεγάλοι που αισθάνονταν παιδιά θέλησαν να ξαναπαίξουν με τις κούκλες. Έτσι και έκαναν. Το παιχνίδι ξεκίνησε και αυθόρμητα και μαγικά, όπως συμβαίνει με αυτά τα πράγματα, αυτή η ενέργεια συγκίνησε και άλλους « μικρομέγαλους »που την αγάλιασαν και δημιουργήθηκε αυτή η ομάδα. Κόσμος έρχεται, φεύγει, περνάει αλλά το παιχνίδι συνεχίζεται. Η ομάδα κουκ(ου)λοθέατρο μετράει περίπου 4 χρόνια ζωής, 4 περίπου παραστάσεις , πολλά παραμύθια, πολλές κούκλες και φυσικά πολύ παιχνίδι.

Οι κούκλες ωστόσο, δεν ζουν μονάχα στην Παραμυθοχώρα αλλά και στην πραγματικότητα και γνωρίζουν καλά τι συμβαίνει στην κοινωνία των μεγάλων, δεν τους αρέσει όμως, δεν τις βοηθά να εκφράσουν τη φαντασία τους, τις περιορίζει και τις καταπιέζει, γι'αυτό έφτιαξαν δικούς τους κανόνες. Αποφάσισαν λοιπόν να μην ζητάνε την άδεια κανενός για να παίξουν. Να μην

εμπορεύονται ούτε τη δημιουργικότητα τους ούτε το παιχνίδι τους. Με αντάλλαγμα ίσως ένα χειροκρότημα και με την επιθυμία να ακουστούν αυτά που έχουν να πουν ελπίζοντας πως και άλλοι μικροί και μεγάλοι θα κάνουν το ίδιο. Επιπλέον συμφώνησαν, ότι θα είναι ίσες μεταξύ τους, όπως θα έπρεπε να είναι όλοι οι άνθρωποι. Κατά αυτόν τον τρόπο μάθαμε να ράβουμε « καλούς » και « κακούς » ήρωες, να ζωγραφίζουμε πύργους και χαμόσπιτα, να τραγουδάμε, να κόβουμε ξύλα, να βιδώνουμε βίδες και άλλα πολλά μέχρι να στηθεί το σκηνικό μας.

Καμιά φορά συναντάμε δυσκολίες και απογοητευόμαστε, κουραζόμαστε αλλά δεν τα παρατάμε γιατί πάντα, με λίγο πείσμα και αρκετή προσπάθεια στο τέλος τα καταφέρνουμε, επειδή

αυτό που αγαπάς δεν μπορεί να αποτύχει. Άλλωστε είναι γνωστό σε όλα τα παιδιά και το ξαναμάθαμε κι εμείς, πως η χαρά της δημιουργίας πολλαπλασιάζεται όταν τη μοιράζεσαι με άλλους. Όπως καταλαβαίνεται μια τέτοια ομάδα δε θα μπορούσε να στεγάζεται όπου κι όπου. Χρειαζόταν ένας χώρος ελεύθερος που να χωράει τη δράση και τη φαντασία μας. Έτσι επιλέξαμε την κατάληψη Αντιβίωση. Θεωρώντας ότι χρειάζεται να στηρίζουμε και να πλαισιώνουμε καταλήψεις, στέκια και ελευθεριακούς χώρους. Χώρους που μας επιτρέπουν να δημιουργούμε ελεύθερα σαν παιδιά και να στεκόμαστε ελεύθερα σαν ενήλικες. Ίσως περιμένατε να τελειώσουμε με το και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα αλλά η αλήθεια είναι ότι εμείς προτιμάμε το τέλος ... και ζήσαμε όλοι μαζί φανταστικά !

★ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΦΤΟΥ ΞΕΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΜΙΛΑΜΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΕ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι άνθρωποι εξαναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις χώρες καταγωγής τους. Πολεμικές συγκρούσεις, πολιτικές και στρατιωτικές δικτατορίες, οικονομική εξαθλίωση, καταστάσεις που καθιστούν μη βιώσιμη την καθημερινότητά τους οδηγούν στο μονόδρομο της μετανάστευσης. Προσπαθώντας να βρουν έναν καλύτερο τόπο διαμονής, θεωρούν την Ελλάδα και την Ευρώπη ως την ιδανική λύση στην αθλιότητα που βιώνουν. Μάλιστα, η Ελλάδα λόγω της γεωγραφικής της θέσης αποτελεί σύνδεσμο της Ευρώπης με τις υπόλοιπες ηπείρους. Κάποιοι μετανάστες στοχεύουν να κάνουν μια καινούρια αρχή εδώ, κάποιοι άλλοι αναζητούν την έξοδο τους προς τη δυτική Ευρώπη, λόγω όμως των συνθηκών που έχουν υπογράψει οι ελληνικές κυβερνήσεις (Δουβλίνο II) αυτή καθίσταται αδύνατη. Προσπαθώντας να προσαρμοστούν στα καινούρια δεδομένα έρχονται αντιμέτωποι με τις ρατσιστικές διαθέσεις κομματιών της ελληνικής κοινωνίας όπως και της οικονομικής εκμετάλλευσης που τους επιβάλλεται από την άρχουσα τάξη.

Η εκμάθηση ελληνικών στους μετανάστες χρειάζεται για να επικοινωνήσουν με φίλους και γνωστούς, για τις συναλλαγές τους

με τις δημόσιες υπηρεσίες, για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους από το κράτος και το εκάστοτε αφεντικό τους, για να κάνουν μια σειρά από δουλιές. Σκοπός μας δεν είναι να ούτε να διαιωνίσουμε την ελληνική γλώσσα ούτε να ξεελληνίσουμε ανθρώπους άλλων εθνικοτήτων, αλλά να διευκολύνουμε τη διαβίωση και την επικοινωνία των μεταναστών που κατοικούν σε αυτή τη χώρα.

Οι φασιστικές επιθέσεις, οι ρατσιστικές λογικές, τα πογκρόμ και η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο μας βρίσκουν εκ διαμέτρου αντίθετους και αντίπαλους. Αξίες μας είναι η ισότιμη συμμετοχή του ανθρώπου στην κοινωνική πραγματικότητα ανεξάρτητα από φυλετικούς, ταξικούς, έμφυλους, θρησκευτικούς και εθνικούς διαχωρισμούς που κάποια νοσηρά μυαλά μεθοδευμένα δημιουργούν. Ορμώμενοι από τα παραπάνω και γνωρίζοντας ότι τα συλλογικά εγχειρήματα, τα οποία δρουν αδιαμεσολάβητα, όπως και η αλληλεγγύη μεταξύ των λαών είναι τα όπλα που θα μας προασπίσουν απέναντι σε φασίστες, ρατσιστές και εκμεταλλευτές ανθρώπων. Πιστεύουμε πως έχει σημασία και η έμπρακτη αλληλεγγύη και υποστήριξη των μεταναστών στην καθημερινότητά τους.

Αποφασίσαμε λοιπόν τη δημιουργία της ομάδας «Πολύχρωμος Πίνακας» για τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας, χωρίς αμοιβή, στους μετανάστες. Στόχος μας είναι η ισότιμη αλληλεπίδραση μεταξύ μαθητών και δασκάλων, καθώς δεν αποδεχόμαστε την ιεραρχία που υπάρχει στα συμβατικά σχολεία.

Ο πολύχρωμος πίνακας είναι μια νεοσύστατη ομάδα, η οποία υπάρχει στα Γιάννενα από την άνοιξη του 2012.

Απαρτίζεται από άτομα διαφόρων χώρων,οργανώσεων και συλλογικοτήτων και μπορεί να συμμετέχει όποιος/α θεωρεί τον εαυτό του αντιρατσιστή/τρια και αντιφασίστα/τρια και φυσικά όποιος/α θέλει έμπρακτα να είναι αλληλέγγυος/α στους μετανάστες και μπορεί να συμβάλλει σ' αυτό το εγχείρημα.

Λόγω του ότι η ομάδα υπάρχει εδώ και λίγους μήνες δεν έχει προς το παρόν σταθερή ώρα και μέρα συνέλευσης.

Όποιος θέλει να επικοινωνήσει μαζί μας μπορεί να μας στείλει ένα μέηλ στο : polichromospinakas@gmail.com

ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στόχος μας είναι η υποστήριξη των κινηματικών διαδικασιών και εγχειρημάτων στην αναζήτηση θεωρητικών – ιστορικών εργαλείων ανάλυσης. Απέναντι σε ένα κόσμο χαστικής πληροφόρησης, εμείς επιλέγουμε τη συστηματική συλλογή θέσεων για την ενίσχυση όλων όσων συλλογικά επιλέγουν την ανατροπή του υπάρχοντος προς μία ελευθεριακή κατεύθυνση.

Γιάννινα, 5/2013
κατάληψη Αντιβίωση